

CSIKI LAPOK

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS TARSADALMI HETILAP.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: SEVŐBODA JÓZSEF könyvkereskedése, hová a lap szellemi részét illető minden közlemény, valamint hirdetések és előzetési díjak is küldendők.	Megjelenik a lap minden szerdán. Kéziratok nem adhatók vissza.	FELELŐS SZERKESZTŐ: Dr. FEJÉR ANTAL ügyvéd.	Nyitlitteri cikkeket soronként 40 fill.-ért közöltetnek. Egyes lap ára 20 fillér.	Előfizetési ár: Egész évre 8 kor. (Külföldre) 12 kor. Félévre 4 kor. Negyedévre 2 kor. Ismeretlen czégek hirdetései díja előre fizetendő. Hirdetési díjak a legolcsóbban számítatnak.
---	---	--	---	--

Összegezés.

48 óra múlva az uz- és veresvizvölgyi erdőség ügye a törvényhatóság döntése alá kerül.

Ezen ügyet e lapok hasábjain már több alkalommal hoztam a nagy nyilvánosság elé, ez közismert dolog. Az sem kétséges, hogy önzetlenül, tisztán a köz javáért végzett munkámért egy kalandor had a legnagyobb erőfeszítéssel igyekezett törekvéseiben minden képzelhető aljas módon megakadályozni, azonban kudarcot vallott. A küzdelmet azzal az erős elhatározással vettem fel, hogy a korrupciót, melynek bélyegét vármegyénk közéletének számtalan eseménye viseli magán, meg kell ölni s ezáltal megteremtteni egy olyan irányzatot, mely mindig a közjót s az igazságot tartja szemelőtt.

Fellépésem — dicséret és hála illesse érette a józan közvéleményt — nem maradt meddő. Nem személyem, hanem az igazság diadalának s egy régen óhajtott jobb jövő ébredésének tekintem azt az élénk sympathiát, melylyel a közvélemény a küzdelmet kezdetől fogva kísérte.

Most tehát, midőn csak pár nap választ el ama döntő pillanattól, hogy melyik erősebb, melyik előbbreváló, a közérdek-e, vagy a magánérdek; az igazságot közéleti ténykedéseinkben visszaállítsuk-e az őt megillető helyére vagy továbbra is maradjon a korrupció, úgy gondolom, kötelességem még egyszer és pedig most már egyszerűen részletesen a lefolytatott küzdelem anyagát nyilvánosságra hozni.

Egyelőre kizárólag magukra a száraz tényekre szorítkozom.

A vármegye a tulajdonát képező uz- és veresvizvölgyi erdőségekre árverést hirdetett s azt meg is tartotta.

Két komoly versenyző volt, egyik

a Goetz-cég 2,820.000 koronával, a másik Steinherz 2,800.000 koronával. Midőn a két ajánlat közötti különbség — némelyek szerint csekély 20.000 korona — ismeretes lett, Steinherz — talán éppen mások egyenes utasítására és tanácsára — kijelentette, hogy ő az általa tett ajánlaton felül hajlandó a vármegyének kulturális célokra még 100.000 koronát átadni. Ekkor Goetz, bár az árverés szabályszerűen, a föltételeknek mindenben pontos betartásával folyt le s így jogosan tekinthette magát előző ajánlata alapján is vevőnek, mégis tartva a veszedelmes konkurrenciától, kijelentette, hogy hasonló célokra ő is ad annyit, mint Steinherz s 60000 koronát deponált is nyomban a helybeli adóhivatalnál.

Hogy ezen pótajánlatokat miképpen lehet és kell karakterizálni, arra később rátérek.

Steinherz egy romániai fakereskedő, ki néha Budapesten is szokott megállni, midőn átutazóban van s ki nek ez talán az első komolyabb vállalata. Hogy mennyi pénze van, azt nem lehet tudni, de mellékes is.

Az már bizonyos, mert hisz ő maga sem cáfolta meg, sőt kifejezést adott annak, hogy az erdőt, a mennyiben ő kapja meg, romániai faterlepen fogja feldolgoztatni, a mi azt is jelenti, hogy midőn szállításra készen fel lesz dolgozva az anyag, nem Magyarországon, hanem Romániában át fogja további rendeltetési helyére szállítani.

Goetz ezzel szemben a világgiaconak egy régi kipróbált elsőrangú firmája.

Kötelező ígéretet tett, hogy az egész erdőt Csikmegye területén dolgoztatja fel s Magyarországon keresztül szállíttatja el az anyagot. Igérte s kötelezte magát, hogy Csikmegyében egy nagyobb szabású faterlepet létesít s egyuttal Budapesten 5,000.000 korona

alaptőkével egy részvénytársaságot alapított.

Ezek a tiszta adatok. Már első tekintetre is láthatja mindenki, hogy melyik előnyösebb, mindazonáltal nem lesz érdektelen, ha közelebbről is bonckés alá vesszük a különbséget.

Előbb azonban szükségesnek tartom még egyszer az ügyet jogi oldaláról is megvizsgálni

Az árverési föltételek szerint az erdőt a legtöbbet ígérő kapja meg, azzal a kikötéssel azonban, hogy a végleges döntést a vármegye fenntartja magának.

Hogyan kell értelmezni ezen fenntartást?

Vármegyéről, tehát jogi személyről lévén szó, a vagyonkezelés és okos szerű gazdálkodás mindenestire sokkal nehezekebb és sokkal több körültekintés szükséges ahhoz, hogy érdekei kellőleg meg legyenek védelmezve. Ebből a szempontból tehát nagyon helyes, sőt szükséges, hogy midőn ilyen vitális kérdésről van szó, alkalom és mód nyujtassék a vármegyének a versenyzők anyagi helyzetéről meggyőződni, nevezetesen pedig arról, nyujt-e egyik-másik versenyző elég anyagi garantiát vállalt kötelezettségének teljesítésére?

Ha ez megvan, akkor mi sem áll utjában annak, hogy a legtöbbet ígérő kapja meg az erdőt. Sőt a vármegye nem is teheti jogszerűen a jelen esetben, hogy a legnagyobb ajánlat elől kitérjen.

Goetz egy világ-cég, melynek anyagi helyzete biztosítja azt, hogy kötelezettségének mindenben eleget fog tetheti. Ilyen körülmények között — szorosan az árverési feltételeket tartva szemelőtt — még azon esetben is Goetz lehet csak vevő, ha kulturális célra nem adna semmit. Ő a föltételek pontos betartásával árverezett s így érte el a nagyobb ajánlatot.

Ezáltal nemcsak mint magasabb ajánlattevő jelentkezett, hanem jogot is szerzett arra, hogy az erdőt követelhesse is s ha mégis nem lenne az övé, megnyilik joga a vármegyével szemben egy horribilis kártérítési összeghez. Az a 100,000 korona, melyet Steinherz utólag felajánlott, bármi célra is szolgáljon, mégis csak utóajánlat, ilyennek pedig helye nincs a föltételek szerint. Ez az ügynek jogi oldala.

Lássuk most a fennebb részletezett különbséget a két cég között közelebbről.

Steinherz Romániában fogja feldolgoztatni az erdőt, tehát idegen munkaerővel.

Goetz Csikmegye területén magyar munkásokkal fog dolgoztatni, a mi azt jelenti, hogy a kitermelés és feldolgozás ellenértékéül több százezer korona nálunk marad s ezáltal a nép anyagi helyzetén nagyban lesz segítve.

A kitermelt és feldolgozott anyagot Magyarországon fogja elszállíttatni, a mi évenként 60—100.000 korona szállítási díjat jelent a magyar államasutaknak. A Budapesten létesített részvénytársaság alakítási költségeiben már eddig 54000 koronát fizetett a kincstárnak; ennek, valamint a Csikban létesítendő faterlepek évi adója körülbelül 100—150,000 koronát jelent ugyancsak a kincstárnak.

Mindezen előnyökkel Steinherz nem rendelkezik.

Ha a fentiekhez hozzávesszük még azt is, hogy Steinherz által kulturális célokra ajánlott összeget Goetz is hajlandó megadni s 60,000 koronát tényleg le is helyezett az adóhivatalnál; minden kétségen felül áll, hogy Steinherz most már szóba sem jöhet Goetz ellenében. Ez nem az egyik iránti rokonszenvennek s a másik iránti ellen-szenvennek a megnyilatkozása, ez a két-

A „CSIKI LAPOK” TÁRCZÁJA.

Annuska találkára megy.

(Folytatás.)

— Akkor adieu! — bölintott Edith, de hangján észre lehetett venni, hogy megvan serteve.

— Nehogy megharagudj Edith! — Kiáltott utána engedelmileg Annuska. — Holnap hozzád megyek s kipletykálhatjuk magunkat. Pá neked! Edith visszamosolygott s assal mindenik haladt a maga útján.

Annuska ismét folytatta megkeszött álmait. Milyen különös mégie!

Tegnap még ott állt a padon s a világ legunatkosabb mosolyával hallgatta Eber professzornak a galvanizmusról tartott bravuros magyarázatát és ma . . . ?

Oh! de hát még holnap!!?

Holnap ilyenkor bizonyára asszony les. De édes Istenem mi történik akkor, ha a mamák nem bocsátanak meg?!

A mama . . . ő még engedékeny De apa . . . apa . . . S még erre nem is gondolt. Pedig ha ismerné valaki apát úgy, hogy Annuska ismeri. Mit kellett a télen könyörögni mamának, míg végre beleegyezett apa, hogy elvigyék Annuskát a jogász-bába.

— Gyerekeknek nem való mulatás! — egyre azt hajtogatta.

Nevetésges! Mintha egy 15-ik évében levő jeány gyerek lenne.

Különb is csak a mama mondta, hogy 15 éves.

Annuska még sohasem látta a keresztlevélét s egészen biztos benne, hogy legalább két évet elikkasztott életéből.

Tizenöt éves leány nem is lehet ilyen nagyon szerelmes s nem tenné ki magát egy IV. éves jogásért, a mama meg s papa esetleges átkának.

De hát mi is történnék, ha mamák nem bocsátanak meg?

Semmi — assz, hogy Hát igen! Ők elmennének Gyurkával valahova, más vidékre. Elvégre egy IV. éves jogász csak talál valami foglalkozást.

Küjönken is Gyurka gazdag fiu s így nem esorultának az apák kezére.

Igen, elmennének — s ő többet soha-soha nem gondolna a rossz anyusra meg apukára.

És nem látná többet a vén Ristá, ki olyan jó volt hozzá. (A kiflijét meg a kávéját mindig megöríszté, ha későn kelt fel.) Astán nem látná a kanárit, a lordot, a nagy ujfollandi kutyát, melynek olyan gyönyörű okos szemé van.

De hát mindesért kárpótolná a Gyurka szerelme.

Csak az a sajtátságos, hogy Gyurka nem említi neki leveleiben egy szóval sem a szűkést. Persze tart attól, hogy a levele másnak a kesébe kerül.

De hát Annuska okos és mindent kitalál. Így a „tűrelmetlenül vája” után tett pontokat is.

Különb is tegnap egy éppen ehhez hasonló esetet olvasott.

. Álmódzásaiban Annuska mind közelebb ért a Rháday parkhoz.

Lázás igaztotta'g fogta el. Vajjon ott lesz-e már a Gyurka? És mit fog neki mondani legelőször?

Igen: legelőször, hisz még sohasem beszéltek együtt.

Mindegy, akárhogyan kezd, a „szerelmem”, az „örökké” és a „szűkés” bizonyára benne lesz. Kisas kipirult arcával s hangosan dobogó szívvel fordult be Annuska az egyik kapun.

Hála Istennek kevesen voltak a kertben. A rózsalugas mellett egy fekete ruhás benne sétált két fehérsapkás babával.

Annuska a fenyves felé tartott. Ason túl van a nagy rondó egy óriási Musával közepén.

Százasados hársak alatt egy pad van. Bizonyára itt találja Gyurkát. Alkalmasabb helyet nem is tud Annuska elképzelni.

A fenyvesben nem talált senkit. A rondó körül senki . . . A hársak alatti pad üres.

Hogyan? Nem jött volna még el? De hisz az lehetetlen! A találkát három órára kérte, most pedig negyed négy elmúlt.

Oh, az a könnyelmű Gyurka! Négykor pontban indul Pest felé a vonat. Astán fél ótra anyuska otthon lesz és nem találva a kis lányát, bizonyára keresésére indulnak.

Ha már akkor kúnt leonéne a pályaudvarnál . . . Ott nem keresné senki.

Ellenben a Juci asobalányt az ördög esetleg vesérelheti a Rhády-park felé. Éppen hatáson eszaladt körül lássa igaz-

tottsággal a rondót Annuska, mikor a fenyvesből kilépett a várva-várt lovag.

Jeszuszkám! Annuska csak azon osodálkoszik, hogy a asivesekéje ki nem ugrott helyéből. Mert az biztos, hogy három mértföldnyire is elballasztott kalapálása.

Annuska úgy vélte, hogy tartosik női büszkeségének legalább annyival, hogy beárja nyugodtan, míg Gyurka ur lángpiros arcával közvetlen közelébe ér.

Aktor után követkeső párbeszéd fejlődött ki közöttük:

Gyurka: Készt eszokolom nagysád!

Annuska (elfogultan): Isten hosta uram!

Gyurka (nyakken löjt igasitva): Bocsánst azt hiszem, mi még nem ismerjük egymást . . .

Annuska (nyájasan): Sohe fárasssa magát a bemutatkozásal. Én réaszemről ismerem s mivel hosszám levelet ínteszt, gondolom, hogy maga is tudja nevemet.

Gyurka (még mindig lángoló arccal): Igen, oh igen . . . Nagysád ast hissem megbocájttja tolakodásomat . . . de . . .

Annuska (kösbevá): Nincs mit megbocsátanom uram.

Gyurka (heves köhögési roham után): Alig vártam a percot . . . (Ujból köhög.)

Annuska (résávétél): Megvan hülvé?

Gyurka: Rettenetesen. S az az átkoszt doktor bevehetetlen porokat irt.

Annuska: Lázsa, én ajánlanék egy biztos gyógyesert.

Gyurka (meghatva): Kezod anygali te romés.

ségtelen tények összevetéséből vont logikai következménye, mely elől kitérni az igazságnak legnagyobb arculesapása lenne.

Annakidején volt alkalmam foglalkozni az igazgatótanács azon állásfoglalásával, mely szerint Steinherz hozta javaslatba vevőként. Kerestem az indokot erre, de nem találtam s azt hiszem, most már mindenki belátja, igazat ad nekem abban, hogy bizony az igazgatótanács nagy hibát követett el ismeretes véleményezésével.

Vagy talán arra hivatkoznak, hogy Steinherz az árverés után önként ajánlotta a 100.000 koronát kulturális célokra. Ez egyszerűen nem igaz. Steinherznek, midőn az árverés eredménye tudomására jutott s látta, hogy a Goetz előnyben van, e fölötti zavarában eszébe sem jutott, miképpen lehetne segíteni a bajon.

Mások egyenes utasítására és tanácsára, tehát nem saját iniciatívájából kapaszkodott bele a kulturális célokba, mint mentő csónakba.

Ez míg erkölcsileg tisztességtelen, másfelől jogilag érzénytelen is, mert mint utóajánlat helyet nem foglalhat. — No de ezen ma már túl vagyunk, — ez Steinherz javára most már annál kevésbé billentheti a mérleget, mert Goetz kijelentette, hogy ugyanazt ő is megadja. S azt hiszem, ha gavallériáról, nagylelkűségről akarunk beszélni, ez csak Goetzöt illetheti meg, ki szabályszerűen keresztülvitt árverés alapján lett legtöbbet ígérő s éppen ezért nem is volt rá szüksége, hogy ily módon is biztosítsa magának az erdőt, mert azt esetleges felebezés folytán amúgy is megkapta volna.

A mint hírlik, az állandó választmány az igazgató tanács véleményétől eltérőleg úgy határozott, hogy elvben elfogadják a Goetz ajánlatát, azonban utasítani kéri a törvényhatóság által mindkét ajánlattevőt, hogy a „kulturális célok” címen felajánlott összegeket precízírozják véglegesen s azt azután hozzászámítva a vételárhoz, a melyik ajánlat így nagyobb lesz, kapja az az erdőt.

Ez ismét egy csodabogár. Valamely meglevő dolgot ebben helyesnek, hasznosnak találom s elfogadom, mert előnyös, azonban gyakorlati érvényesülését más föltételekhez kötöm, Ha valaki nekem meg tudja magyarázni, hogy mi ez, akkor a legnagyobb tisztelettel hajlok meg nagysága előtt. Valamit vagy elfogadok vagy nem. Első

esetben pártolom és támogatom minden további föltétel nélkül. A második eset azt jelenti, akkor áll elő, midőn valamit már létező alakjában nem tartok kielégítőnek, — csak bizonyos pótlásokkal, kiegészítésekkel vagyok hajlandó magamévá tenni, melyek még be nem következnek, elfogadásról szó sem lehet.

Eltekintve a kérdés absurd voltától, megfontolandó, eldöntendő még az is, hogy jogilag és erkölcsileg megengedhető-e?

Már előzőleg említettem, hogy utóajánlat a föltételek szerint ki van zárva. Tehát akármilyen formában, akár minő céllal kapcsolatban tétessék az újabb ajánlat, figyelembe nem jöhet.

Ez természetesen csak a Goetz javára birna most jelentőséggel, mint a ki rendes árverés útján lett vevő. — Minthogy azonban ő is hasonló összeget a vételáron felül már felajánlott, annak elfogadását most mi sem akadályozza.

Erkölcsileg meg éppenséggel megengedhetetlen. Egy vármegye ilyen eszközökkel, ilyen módon pénzszerzésre nem vállalkozhatik. Ez még egyes embert is megbélyegez, annál inkább egy tekintélyes erkölcsi testületet.

Megvagyok győződve, hogy mind ezeket a törvényhatóság értékők szerint fogja mérlegelni s majd módját ejti annak, hogy ilyen szegényletes lépések a vądja a vármegyéről elháríthatassék.

Olyan hangokat is hallottam, hogy esetleg újabb árverés megtartását fogják indítványozni. Ennek ismét semmi alapja nincs. Az árverés úgy formailag, mint lényegileg teljesen szabályszerűen folyt le, annak megsemmisítésére törvényes indok nincs. Másfelől meg az a rossz és hátrányos következménye lenne ennek, hogy jövőre a tisztességes versenyt elriasztanák.

Ezeket kívántam lehetőleg röviden, de azért kimerítően megegyezően elmondani, hogy lássák és tudják azok, a kiket illet, kik dönteni vannak hivatva, hogy miket kell szem előtt tartaniok, ha az igazságot és a közjót kívánják szavazatukkal szolgálni.

Végezetül nem mulaszthatom el, hogy egy pár személyi vonatkozású dologra ne hívjam fel a figyelmet. Ez is az ügy érdemével kapcsolatos, tehát jó lesz tudni.

Szálltében hosszában beszélik és pedig nyíltan, hogy az összes közéleti jegyzők a Steinherz kezében vannak. Ismerjük vármegyénk ezen előkelő hivatalnok

karát s teljesen kizártnak tartjuk, hogy egyik vagy másik klikk érdekében a közjót elmulasztják.

Nem szükséges azokat az urakat kötelességükre figyelmeztetni. Nem is ezért hoztam fel, hanem hogy lássák tisztán, miszerint némelyek az egyéni tisztességgel nem törődve a legpuritánabb egyének aljas meggyanúsításától sem riadnak vissza, csakhogy meg nem érdemelt anyagi előnyökhöz juthassanak.

Az igazságért s annak nevében emeltem fel szavamat s erős a hitem, hogy ebben a 18-iki törvényhatósági közgyűlés nagy többséggel igazat ad nekem.

Márton Gábor.

Válasz dr Nagy Béni 2-ik nyíltlevelére.

Rövid néhány szó az, a mit válaszolni akarok. Ön nem tudja, mit cselekedett, ön csak megfizetett eszköz, a ki vakon engedi magát előre tolni egy olyan uton, melyről többé vissza térés nincs.

Nem fogok önrel vitatkozni többé, mint olyannal, a ki álmatlan éjszakákon egyedül, vagy talán titkos tanácskozások eredményében gondolja ki, hogy minő változásokat és aljas rágalmaikat lehetne egy olyan emberre rá fogni, a ki a gonoszság, fegyvereit használja, s a bandita fogásait alkalmazni nem tudja.

En nyugodt szívvel bocsátom ügyemet, az ön által hivatkozott közvélemény elbírálása alá s hogy ön volt az, aki közvéleményt nem ismeri, az csak onnan lehet, hogy vagy nem akarja megismerni, vagy elvakultságában nem veszi észre, hogy mindenkinek nevet azon, mikor ön saját magát és a „Székelység” c. lapot a közérdek önzetlen szolgálójának jelöli fel.

Kérdezze csak meg Szvoboda Józsefet, vagy bárkit e megyében, hogy kinek a vakaszkeze ön és kinek a lapja a derek „Székelység”!

Rágalom az ön cikkének réam vonatkozó minden egyes szava, mire reflektálni nem tartom érdemesnek.

A mi pedig a szintén ön által kezdeményezett hecc valódi okát illeti, a Steinherz dicsőítő soraihoz meg egy d. pontot hozzá vehetek.

Az elmúlt héten Csikszereda városban értekezletre voltak hiva a városban lakó törvényhatósági bizottsági tagok, mely értekezleten én nem lehettem jelen s így közvetlenül nem tudom, hogy ezen értekezleten mi történt, de máskor egy beszélők, hogy ezen értekezleten az terjesztett elő, hogy Steinherz azon ajánlatot tette, hogy a városnak, mint erkölcsi testületnek hajlandó 50.000 koronát adni, ha a megyei erdő eladás kérdésében, a városban lakó törvényhatósági tagok a Steinherz-féle kisebb ajánlat elfogadására szavaznak. Azonban a mint hallom a megjelentek ezen csunya ajánlatnak még csak a tárgyalásába sem mentek bele.

Hát ha igaz lenne is az, hogy valaki a Goetz cég érdekében házalt, amiről én nem tudok, ez még magában nem csunya és nem megbélyegzésre méltó dolog; de mikor Steinherz nyíltan merészkedik ilyen ajánlattal előállni, én azt hiszem, hogy ez erkölcsatlenség és nyílt vesztegetési kísérlet számba kell, hogy menjen.

Vajon kell-e ehhez kommentár Nagy Béni ur? Önnek erről, az értekezlet előtt már tudomása volt, kellett lennie s nevezetesen tudomása volt, mikor legutóbbi cikkét megírta s még is tisztességről zengedezik.

No hát ne kívánja tölem senki, hogy én önnel továbbra is foglalkozzam.

A megyei erdő-eladás ügyét Ön vitte minden igaz ok nélkül a csunya személyeskedés terére és miért?? azért, mert én a vármegyére nézve úgy anyagilag, mint közgazdaságilag előnyösebb Goetz-féle ajánlat mellett foglaltam és foglaltok állást.

Aljas rágalom, hogy Pethő főmérnök az én tudtommal bármely lapnak leveleket küldözgetett volna; ilyen levelek elküldéséről sem nem tudtam, sem nem tudok semmit.

Ha igaz lenne is az, hogy Pethő ily tartalma leveleket valakinek írt, s ha igaz lenne is az, hogy ön ily levelek birtokában van — ezen nagyon bámulok, mert idáig hittem a levéltitok sérthetlenségében s ha most ön a birtokba jutás módját és annak közlési jogosultságát megismerheted, nagy szolgálatot tenné a törvény és morálnak e tekintetbeni nyomása és tilalma alatt szenvedő emberiségnek. E levelekhez azonban nekem semmi közöm, ezt intéze el Pethő Gyula ural, a ki — hiszem, hogy majd helyt fog állani.

Dr. Fejér Antal.

Törvényhatósági közgyűlés.

Az igen tanulságos és küzdelmesnek ígérkező törvényhatósági közgyűlést pénteken, azaz f. hó 18-án tartja Csikvármegye törvényhatósági bizottsága, melynek főbb tárgyait már több ízben kiemeltük, a közönség tájékoztatása végett közöljük annak terjedelmes tárgysorozatot az 1906. év május 18-ára összehívott törvényhatósági bizottsági közgyűlésnek:

1. Dr. Wekerle Sándor miniszterelnökké történt kinevezéséről szóló leirat s ezzel kapcsolatosan kereskedelmi, honvédelmi és földmivélségi

miniszterek leiratai. Belügyminiszter leiratai: Sápji György kormánybiztos felmentése, Br. Szentkereszti Pál kinevezett főispán felmentése, vármegyei alispán és több vármegyei alkalmazott tisztségnyugdíjazása tárgyában. Belügyminiszter leiratai: Csikszentmihály, Csikszépvíz kisközségeknek nagyközségekkel alakulása tárgyában. Kereskedelemügyi m. kir. miniszternek leiratai. a) Berkovits Lázár kézirátalag kölcsönüzlete; b) Csikszeredai takarékpénztár részvénytársaság kézirátalag kölcsönüzlete; c) az újvásári ut és Oldhid építése; d) törvényhatósági utalpnál az 1904. év végén mutatkozó telesleg felhasználása tárgyában

2. Közigazgatásági erdészeti bizottság jelentése az erdők 1905. évi állapotáról. Közigazgatási bizottság mult év második feléről szóló jelentése. Alispán javaslata tüdőbiztosok folyó évre leendő kijelöléséről. Alispán jelentése a közdülő utak 1905. évi állapotáról. Alispán bemutatja a f. évi legtöbb adót fizető törvényhatósági bizottsági tagok folyó évre összeállított névjegyzékét a szükséges intézkedések iránti javaslattal. Felcsiki főszolgabíró előterjesztése egy járási irodavezetői állás szervezése iránt.

Száva István és társai törvényhatósági tagoknak Gyergyószentmiklósi járásban egy szolgabíró kibúléása és K.-alcsiki járásban egy szolgabírói állás rendszeresítése tárgyában. Kászonalcsiki járás közönségének együttes kérése az uzvölgyi vicinális utnak a törvényhatósági utak sorába leendő felvétele és fokozatos kiépítése iránt. M. kir. áll. építészeti hivatalnak javaslata a dítrő—borzéki vicinális ut építése és fenntartása tárgyában. — A közönségi és körjegyzői nyugdíjválasztmány javaslata Albert Bénián körjegyző nyugdíjaztatása ügyében, azzal kapcsolatban a szabályrendelet módosítása iránti intézkedés.

3. A vármegyei magánjog igazgató-tanácsának: a) dr Bocskor Béla t. főügyésznek jelentése az iparalapról, székely kivándorlási alap és a ruházati alapok több mint 2 havi kamat hátrálékával tartózkodó ellen tett intézkedési eredményéről szóló jelentései; b) Gyergyóújlgyesi községben kivetett közönségi pótdadó elleni fellebbezés; c) Vigadó épület felülvizsgálati jegyzőkönyve; d) A volt őrnagy lakás üresedésében lévő szobáinak a szolgabírói hivatal és hivatal szolga részére leendő átadása; e) Horváth Ferenc megyei erdőőr előléptetése; f) Siketnémet részére tett ösztöndíjak adományozása; g) Téglás Gábor nyugalmazott középiskolai főigazgató segély iránti kérvénye; h) dr. Nagy Béni szeredai ügyvéd ingatlan részek cseréjének engedélyezése iránt beadott kérvénye; i) a vármegyei borvíz-forrás hasznosbérletének meghosszabbítása iránti kérvény; j) Ujfalvi László várm. hivatal-szolga segélyezése; k) Laczinum Károly csikszeredai lakossal a Vigadó bérléte fölött megkötött bérleti szerződés; l) és végül az Uz- és Veresvízvízlgyi erdőségek eladása tárgyában megtartott árverésen tett ajánlatok elfogadására tárgyában megtartott árverésen tett ajánlatok elfogadása fölötti határozatok; m) megyei magánjogok igazgatójának az 1905. évről szóló jelentése.

4. Gyergyói közkórház, Vármegyei közkórház, vármegyei ebádó alap, kör- és községi jegyzők nyugdíj alapja. Vármegyei betegápolási alap. Vármegyei bábaképző alap. Vármegyei központi szegény-alap. Vármegyei bírói letiltási alap. Vármegyei állategészségügyi alap. Vármegyei tartalék alap. Törvényhatósági utkaparók nyugdíjalapja. Vármegyei jegyzői fizetés kiegészítésére engedélyezett alap. Vármegyei tisztviselői nyugdíj-alap. Fenyéd—zetelaka—gyergyótekerőpataki utalpnál. Vármegyei erdőőrzási alap. Vármegyei hástartávi alap. Vármegyei gyámpénztári alap és a törvényhatósági közúti alap 1905. évről szerkesztett számadásai.

A megyei és gyergyói közkórházak az 1907 évről szóló költség előirányzatai.

Török Istvánnak, Biró Jánosnak, Farkas Ferencnek és Hosszu Györgynek bába okleveleinek kihirdetése.

A kászonalcsiki járás csikszentmihályi és csikszentkirályi egészségügyi köreinek új besztásai. 5. Társörvényhatóságok és más hatóságokkal való levelezések.

6. A nyugdíjazás folytán üresedésbe jött ásvaszéki elnöki és gyergyóújlgyesi főszolgabíró s ezek betöltése által esetleg megüresedő más tisztviselői állásoknak választás utjánai betöltése.

7. Községi ügyek. 8. Társulatok és magánosok kérvényei, a közgyűlésig beérkező indítványok és más halasztást nem tűrő ügyek.

Kelt Csikszeredában, 1906. május hó 5-én.

Annuska elpirul. Kevés szünet. Gyurka újból köhög. Annuska: Hát halgassa meg a gyógyszeremet. Nagyon egyszerű: bodza-herbathea. És nem is keserű, ha az ember négy-öt darabka bukrot tessz bele. Gyurka (szavalva): Hogyan lehetne keserű, mikor ilyen édes teremtes ajánlja. Annuska újból elpirul. Ceend. Annuska (halkan): Nekem eddig a Juci főste meg. Gyurka: Talán eleresztették a Jucit? Annuska: Nem, dehogyl Gyurka; És mért nem fősi akkor kegyednek továbbra is Juci a theát? Annuska — (csodálkozó pillantást vetve Gyurkára): Mert . . . hát, mert elutasunk. Gyurka (meglepetve): Elutasik? Kivel . . . hova? Annuska (mind csodálkozóbb pillantással): Hát . . . hiszen . . . elcsöknök. Gyurka (értelemtenül bámul rá): Elcsöknök . . . kivel? Annuska (megeresen harapdálva szobrendője szélét): Mért tette magát? Hát igen! Elcsöknök magával. Gyurka (hebegve): Nem értem . . . Kicsaszony, Zezura mondom nem értem. Annuska (dühösen): Csodálkosom. Pedig a dolog nagyon egyszerű és természetes. Maga engem találkára hívott. A „törlemtelenül várja” után éppen anyai pont volt, hogy est lehetett boldó kiolvasni: „astán elcsöknök.” (Diedalmas mosolyal): Nos? . . .

Gyurka (kínos savarral): Tévedni méltóztatik kicsaszony Annuska nagysád, én . . . nem . . . Annuska (szárazon): Ast akarja mondani, hogy szöktet el? Gyurka (lesütve szemét): Ast. Annuska sokogni kezd. Gyurka (savartan): Nagysád . . . Annuska kérem ne sirjon . . . én . . . Isteneim, hogy gondolhatott ilyet? Annuska (megvetően): Nem kérde megától, hogy mit gondoljak s mit ne. Tudja? Miért hívtott ide? Gyurka (páthosszal): Mert eseretem! Annuska (mérgesen): Tartas meg a szerotétét, tudja? Nincs szükségem rá. Mit érek én a maga aszerotelével? Asért mégis ott kell kukaoljak mindennap a padban és . . . és tanulni is kell . . . Isteneim, ha mindest tudtam volna? Gyurka (késégbesetten tördelve keszeit): De kicsaszony . . . Annuska nagysád . . . én . . . Annuska: Hallgasson! Ne merjen hosszám asólni. Csak ast sajnálom, hogy a haját a ruhámon leengedtem és . . . és most újra fel kell varrni és ha a Jucit nem tudom halgatására birni, még a mamától is kikapok. Maga . . . maga gyáva . . . nyo . . . mo rult. (Még egy megvető pillantást küld az ál-méltó Gyurkára, astán könnyeit törölve, a fonyvaon koraastól gyors léptekkel indul an utcára . . .)



Thomas salak liszt



a legjobb és legolcsóbb foszforsavas műtrágya,

minden kalászos, kapás és takarmánynövény (lóhere, lucerna etc.) részére, valamint szőlő, gyümölcsfa, kerti vetemény és ugar trágyázására is.

Szíveskedjék a védjegyre, ólomzárra és tartalomjelzésre ügyelni.

KALMÁR VILMOS,

Budapest, VI., Teréz-körút 3.
a Thomasphosphatfabriken G. m. b. H., Berlin, vezérképviselője a magyar korona országainak területén.

Van szerencsém úgy a helybeli, mint a vidéki építész és asztalos urakat és a nagyérdemű közönséget értesíteni, hogy újonnan berendezett fűszerüzletemben

üveg nagyraktárt

állítottam fel, a hol elvállalok mindenféle üvegezést bármily nagyságban, továbbá becses figyelmébe ajánlom képrámaimat nagy választékban, legolcsóbb és jutányos árban szolgállok úgy fűszert, mint üvegárut.

Maradok mély tisztelettel
Ázbe Alajos,
Csikszereda.

Van szerencsém értesíteni az igen tisztelt hölgyközönséget, hogy a folyó évi április hó 18 tól kezdődőleg minden szerda napon Csikszeredában Gal Andrással Hutter-szállodával szemben (bent az udvaron) dísz- és mindennemű

nőikalapot átalakításra és díszítésre

a legszolidabb árban a mai kor igényeinek és a hölgyközönség legkényesebb ízlésének megfelelően fogom előállítani.

Tisztelettel
Bodó Andrásné.

Hirdetmény.

Csikbánkfalva község közhelyeinek arányosítása és urbéri elkülönítésének megengedhetősége iránt indított ügyben Kovács Lajos kir. törvényszéki bíró által tartandó tárgyalásra határnapul 1906. évi május hó 25-ik napjának d.

e. 9 óraja Csikbánkfalva község házához ezennel kitzetetik, mely határnapra érdekeltek a törvényes következmények terhe alatt azzal idézettek meg, hogy a mennyiben az egyénileg megidézett alperesek sem magok, sem kellő meghatalmazott által meg nem jelennek, részükre az elj. ut. 38. §-a alapján ügygondnok fog kinevezettni.

A kir. törvényszék üléséből:
Csikszereda, 1906. április hó 3-ik napján.
Gyalóka Sándor, Balog István, elnök, jegyző.

Hirdetmény.

A csikszeredai m. kir. Állami erdőhivatal helyiségéhez tartozó 1 hold 644 ööl kiterjedéati kaszáló három egymásután következő évre (1906—1908-ig) haszonbérbe adatik.

E célból folyó évi május hó 13-án d. e. 10 órakor a csikszeredai m. kir. állami erdőhivatal helyiségében nyilvános szóbeli és zárt írásbeli versenytárgyalás fog tartatni.

Kikiáltási ár 13 korona.
Az árverési és szerződési feltételek megtekinthetők az állami erdőhivatalnál, Csikszereda, 1906. április 29-én.

Megbízásból:
Máthé,
m. kir. főerdész

Szám 626—1906. 2-2
kej.

Árverési hirdetmény.

Az alólírt község előljáróságára közhírré teszi, hogy Csobottfalva közbirtokosság tulajdonát képező „Galambalma, Bálintsarka és Medvéstelek” nevű erdőrezekben futóvíz által szerzett 4299 db. haszon fenyőfát 6779 kor. kikiáltási ár mellett Csobottfalva község házájánál 1906. május hó 28-án d. e. 9 órától kezdődőleg megtartandó szó- és írásbeli árverésen el fogja adni.

A kikiáltási ár 10%-éka bánatpénz-képpen leteendő.

Utó- vagy távirati ajánlatok figyelembe nem vétetnek.

Árverési feltételek a községi előljáróságnál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Csobottfalván, 1906. május 1.
Pálffy András, Csizsér Pál, jegyző, bíró, birt. elnök.

TÖRÖK SZERENCSE KOVÁCSA!

Felülmulhatatlan

az a szerencse, mely bankházunknak kedvez. Rövid idő alatt 25 millió koronánál több nyeresémet fizettünk ki nagyrabecsült vevőinknek; ezek között a 2 legnagyobb nyeresémet és pedig:

kétszer a nagy jutalmat a 600.000 koronás főnyeresémet, a legnagyobb 400.000 koronás főnyeresémet, továbbá 5 á 100.000, 3 á 90.000, 2 á 80.000, 3 á 70.000, 3 á 60.000, több 50.000, 40.000, 30.000, 25.000, 20.000, 5.000, és ezeken kívül számtalan 10.000, 5.000, 2 000, 1.000, 500 koronás és egyéb nagy nyeresémet. — Ennélfogva ajánljuk, hogy a legközelebb kezdődő, a világ legesélydusabb osztálysorsjátékában vegyen részt és rendeljen nálunk egy szerencsesorsjegyet.

A most kezdődő 18. sorsjegyre 125.000 sorsjegyre 62.500 pénznyeresémet magyar osztálysorsjátékban ismét 14 millió 459.000 korona hatalmas összeget sorsolnak ki.

Rendelje meg a neve mellett álló szerencseszámot!

Adám, Adél	4040	Doszé, Erzsébet	6411	Iván, Jolán	19305	Ottó, Melánia	30441
Adólar, Agnes	6814	Ede, Eszter	9868	Jakab, Józsa	20294	Ódón, Marcella	20969
Adólar, Agota	9007	Elek, Etel	19821	János, Judit	20983	Pál, Beatrix	24286
Agoston, Amália	19162	Elszér, Fldra	20590	Jenő, Julliska	24208	Péter, Olga	24277
Aládár, Anna	30445	Emil, Franciska	22932	József, Karolina	24266	Plán, Paula	26976
Alibér, Anasztia	21619	Endre, Fride	24252	Kálmán, Katalin	26874	Richard, Pongó	32715
Alfréd, Apollonia	24915	Ernő, Genovára	24963	Károly, Katalin	29484	Róbert, Petruska	35640
Akcs, Aranka	24235	Ernő, Genovára	24983	Kornél, Klára	35318	Rudolf, Pirooska	37411
Ambrus, Borja	28981	Frigyos, Gabriella	34428	Kristóf, Klotild	38225	Salamon, Regina	38164
András, Blanka	48552	Fülöp, Gizella	36779	Lajos, Koronella	38138	Samu, Rozália	41921
Antal, Borhala	56151	Gáspár, Hedvig	38119	László, Krisztina	38226	Sándor, Rozália	41921
Arnold, Boriska	47424	Gergely, Henriett	41795	Leó, Kunigunda	41919	Simon, Sári	68391
Árpád, Betti	26169	Géza, Hermina	51398	Lipót, Laura	64904	Tamás, Sarolta	84769
Árthur, Bella	41794	Gusztáv, Hilda	84702	Lottó, Lenke	84783	Tibor, Szerecska	89049
Aurél, Brigitta	41968	Hanna, Lida	90870	León, Leonia	86014	Tibor, Teresia	92778
Attila, Cecília	54809	György, Ibolyka	94780	Mária, Lida	90870	Tivadár, Teréz	123508
Balázs, Cornelia	84778	Gyula, Iduska	99219	Mária, Lina	101989	Tóbiás, Teréz	123504
Bálint, Dóra	98065	Henrik, Ilona	101914	Mátyás, Ludmilla	123507	Vendel, Valéria	123506
Bernák, Boróka	101404	Hermann, Ilma	123501	Mihály, Luiza	123507	Viktor, Veronika	123516
Béla, Cecília	106989	Hugó, Ilka	123506	Miklós, Magdolna	123510	Vilmos, Viktória	123520
Benedek, Erzsébet	123505	Izabella, Irén	123546	Miksa, Marfa	123514	Vince, Vilma	123519
Béni, Emma	123509	Ilés, Irma	123510	Mór, Margit	128512	Zoltán, Rozália	123521
Dániel, Erzsébet	123518	Imre, Isabella	123511	Sándor, Mária	5483	Zsigmond, Zuzanna	123522
Dávid, Éva	123517	István, Jenka	8512	Orbán, Mária	8928		
Dénes, Evelin	5437	Isidor, Johanna	9608	Oszkár, Matild	12914		

Legnagyobb nyeresémet 1.000.000 korona.

Továbbá 1 jutalom 600.000, 1 nyer. 400.000, 200.000, 2 á 100.000, 1 á 90.000, 2 á 80.000, 1 á 70.000, 2 á 60.000, 1 á 50.000, 40.000, 5 á 30.000, 3 á 25.000, 8 á 20.000, 8 á 15.000, 36 á 10.000 korona és sok egyéb nyeresémet.

Az I. osztályu sorsjegyek tervszerű árai:

1. eredeti sorsjegy frt — 75 v. kor. 1.50, 1/4 eredeti sorsjegy frt 1.50 v. kor. 3.—, 1/2 " " " " 3.— " " " " 6.— " " " " 12.—

A sorsjegyeket utánvétellel vagy az összeg előzetes beklüdeése ellenében küldjük. — Hivatalos tervezet díjtalanul. — Megrendeléseket eredeti sorsjegyekre kérünk azonnal, de legkésőbb

FOLYÓ ÉVI MAJUS HÓ 23-IG
hozzánk bizalommal beklüdeni, miután tenni szerencseszámok gyorsan elfognak. és az I. osztály huzása már május hó 23-án kezdetét veszi.

TÖRÖK A. ÉS T. SA

Bankháza, Budapest
Sürgőnyosim:
Törökék, Budapest,
Házánk legnagyobb osztálysorsjáték-üzlete.
Főáruházi osztálysorsjáték-üzlettel: Központ: Teréz-körút 46/a. I. fiók: Váci-körút 4/a. II. fiók: Múzeum-körút 11/a. III. fiók: Erzsébet-körút 54/a.

Női ruhaszövetek, delain, batiszt, kretonok, jó minőségű magyar gyártmányu vásznak, női díszkalapok, nap- és esernyők, dus választékban szerezhetők be a legjutányosabb árban

NURIDSÁNY MÁRTON

egész újonnan berendezett női- és férfi-divatüzletében
Csikszereda, Hutter-szállodával szemben.

A nagyérdemű helyi és vidéki vevő közönség szives látogatását kéri

alázatos tisztelettel
Nuridsány Márton.

Egy jó családból való fiu tanulónak felvétetik.

Mélyen lecsállított árak üzlet áthelyezés végett.

Mélyen lecsállított árak üzlet áthelyezés végett.

Üzlet áthelyezés!

Leichtman Sándor

rőfös és divatáru üzlete az Olcsósághoz, Csikszereda.

Van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására hozni, hogy üzletemet a Szultán féle házból, a Köhid mellől, özv. Konosag Györgyné házába helyeztem át a volt Simon Jeud cég tőzomszedságába, a hol a butorkaktár volt.

Egyben sikerült egy nagy tömeg-árut olcsón vennem, melyet ez alkalomra meglepő árakba árusítok.

Szives látogatásért esd
Leichtman Sándor.

Tessék személyesen meggyőződni, hogy olcsón csakis nálam lehet vásárolni, a Konosag-féle házban.

Brassói Portland-Cement-Gyár Brassóban.

Csikszeredán kapható: Albert Balázs és Fia urak kereskedésében.

Nyomatott Szavoboda József könyvnyomdájában, Csikszeredában, 1906.